

CHrocus apud Germanos rerum gestarū magnitudine in maxima autoritate fuit, Gallieno, & Licinio Valleriano Romanam Rempubli-
cam administrantibus, Anno post Christū ducentesimo septuagesimo. Itaq; Germani eum regem elegerunt, atq; sub eo sese ob multorum populorum collectionem Alemannos dixerunt. Hic cum Romanos contemneret, eius auspicijs Germani quatuor agminibus in Romanas prouincias eruperunt. Ipse cum parte exercitus in Gallias profectus, omnia ferro & igne populatus est. Primo Moguntiaci pontem transiit, ædes, templa diripuit & incendit. Postea Cabilo urbs expugnata, Priuatus

Episcopus igne absumptus. Inde Arelas Treuironum Augusta, & Mediomatricum urbs uastata. Deinde omnibus profligatis, Hispanias obtinuerunt, atque Tarraconem caput Hispaniarum expugnarunt. Alia manus Germanorum, Rhetias, Vindeliciam, & Italiam populati sunt, & Rauēnam usq; omnia protriuērunt. Tum aut Gothi Asiam, Pontum, & Cappadociam peruadunt, ita ut Heracleam usq; arma eorum intōnerint. Athenas cum cœpissent, ingētem librorum aceruū in foro cumulant, quē cum comburere uellent, quidam ex Ducibus prohibuit, inquit: Dimittamus illos Græcis, quibus dū incumbunt, imbelles fiunt. Eo tempore Sueuorum gens Pannonias & Noricum occuparunt, à quibus tum Danubio separabantur. Itaq; ingens luctus, & ubique mœror in Romanis prouincijs exortus. Hinc factū ut Constantinus, qui reliquis Tyrānis resistebat, Germanos sibi stipendijs conciliarit, atq; Crocū Germaniæ regē auxiliij gratia cū copijs ad se pellekerit, cuius opera mortuo patre Imperij habenas occupauit. Vnde nō minima laus Germanorū extitit, qd' rātus Imperator, & Ecclesię restaurator ipsorū auspicijs euectus fuerit. Auēt. l. 2.